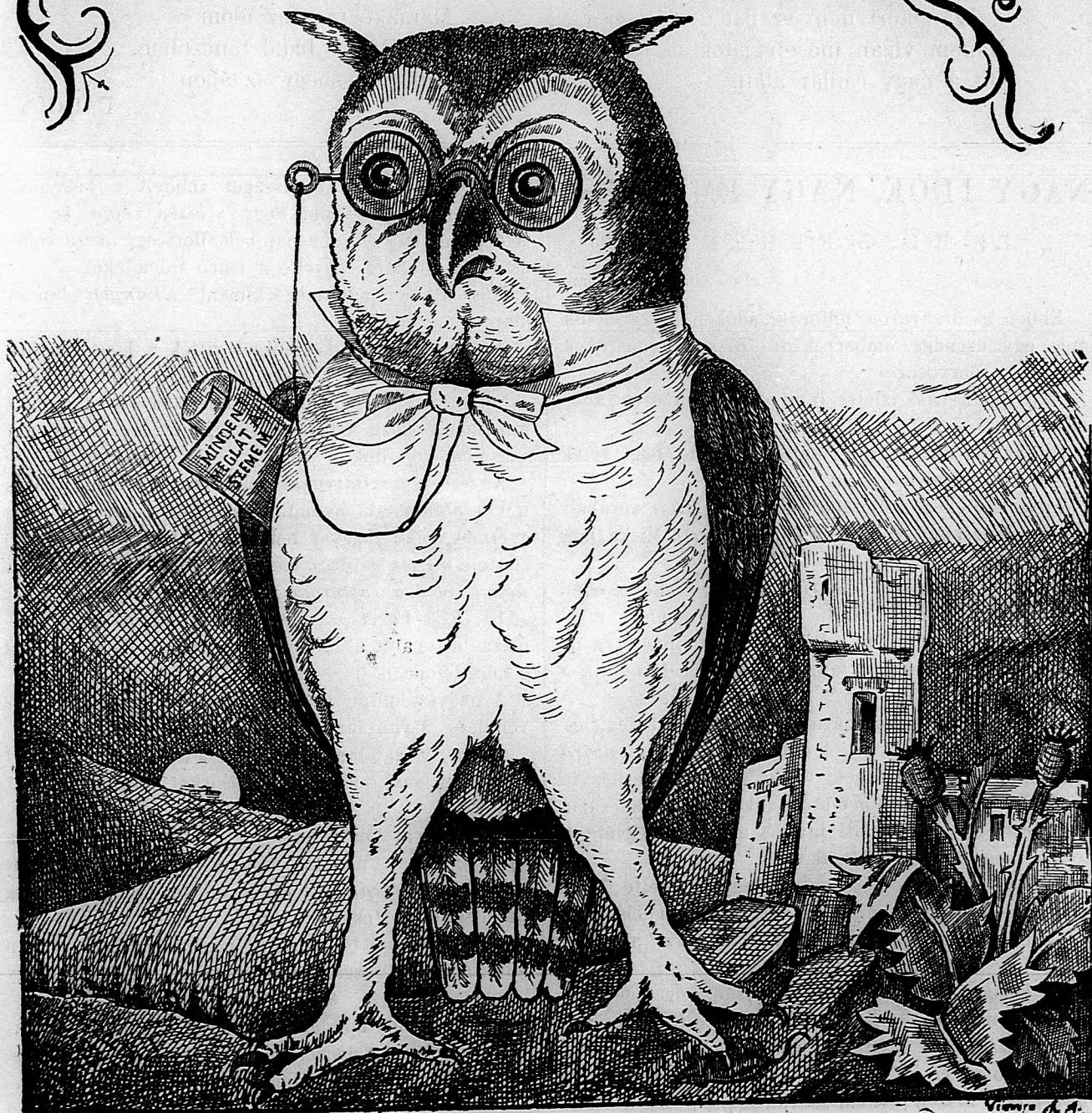

BAGOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS :
 LOVASSY ANDOR.
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
 NAGYVÁRAD, URI-UTDZA 5. SZÁM.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA :

Egész évre	-----	8	frt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

FARSANGI NÓTA.

Szól a zene, itt a farsang,
Fel, a bálba menjetez
Szőke, barna, szép leányok,
Angyalarczu gyermekek.

Apák ; nektek zsörtölődni
A számláért nem szabad ;
Hanem vígan mosolygjatok
Ott a nagy csillár alatt.

Ti meg méla gar de dameok,
Üljetez szép csendesen
És ha elnyom a buzgóság
Aludjatok édesen.

Apák sorsa a fizetés,
Mamáké meg az álom
És a leány hadd tánczoljon,
Mint veresbegy az ágon.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

Dr. KISS FERENCZ.

Mottó: Instálom alásan.

Ebben a zürzavaros, felfordult időben emlékezzünk meg egy csendes emberről, dr. *Kiss* Ferenczről, a vármegye főorvosáról.

Bagolynak való izletes falat ; telve humorral, adomával.

Annyi sok furcsaság történt már ő vele, hogy vétek lenne, ha megfélekednénk róla.

Az érmelleken született, még pedig *Kiss* korában, *Móka* Zsuzsanna volt a dajkája, *Czuczli* Miska meg a tanítója.

Mikor *Budapestre* felkerült annyira fellelkesedett a kintornától, hogy ráadta a fejét a zenére ; megtanult zongorázni ; de elkezdte őt a hideg rázni, akkor meg beiratkozott az egyetemre és kitanulta a doktorságot.

Kigyógyította maga magát és elhagyta a hideglelés.

Meleg szívvvel, tele fejjel elment *Nagy-Szalontára* orvosnak. Ott azután neki fogott a csodatevéshez.

Megköpülőzte *Csegőd*-utca lakóit ; sorra pióczázta a *Cserét* ; rövid idő alatt híre is ment és megválasztották megyei járásorvosnak.

Szelid, sima modoráért mindenki szerette ; nem perlekedett ő senkivel, nem ártott a légynek sem ; csupán egyszer jött dühbe, mikor *Kozákné* a megyei bába ugy szölitotta hogy : *collega*.

— Dehát, hogy merészel nagysád engem *«collegának»* szölitani ? — kiáltott reá dr. *Kiss* Ferencz.

Kozákné méla szemeivel igézően ránézett a haragos orvosra és így felelt : — hát hogyne lennénk *collegák* ; hiszen nekem is van *diplomám*, a tekintetes urnak is van ; én is a megyét szolgálom, orvos ur is a megyét szolgálja.

Erre a kijelentésre a *Kiss* doktor megivott egy pohár limonádét, lecsillapodott és keblére ölelte *Kozáknét*.

Csendes természetéből többet sohase tudták kihozni ; pedig sokat bajlódott a néppel.

Egyizben valami orvosságot rendelt a betegnek szigoruan meghagyván, hogy : *«vizbe vegye be»* ; a szófogadó paciens másnap beleállott egy dézsa vízbe és egy hajtókéra lenyelte a maró folyadékot.

Más alkalommal meg kiment *Okányba* himlőt oltani.

Az anyák szives készséggel vitték a község házára az egy és két éves csecsemőket, akiket azután kellő módón helybe hagyott dr. *Kiss* Ferencz ; de az apróságok közé oda került egy öt éves fiu is, aki még nem volt doktor kézben.

Az egészséges fattyunak felgyürték az inge ujját s mikor a bőre alá nyomták az oltó-tűt, a sérelmezett gyermek jóizü magyar tempóval hátrafordult és illő tisztelettel így szölt a megyei t. főorvoshoz : *innyes üssön beléd a sustorgós ménkü, beh megszurtdál !*

Dr. *Kiss* Ferencz azonban nemcsak a maga számára tartogatja a tudományát ; hanem bele veri azt a más fejébe is.

A nagyszalontai gymnasiumban ő adta elő a növénytant, ásványtant és természetrajzot.

Szent buzgalommal tömte ki a nyolcz lábú bárányt a két fejü sast, az egyszemü csirkét és az emberfejú csikót.

Tanítványai mély szakértelemmel préselték le a vad virágokat, napokig elültek a *«syntaxisba»* tett *mimósa pudicán* és egymás fejét opállal meg ametiszttel verték be a pajkos diákok.

Mikor megyei főorvosnak megválasztották, olyan lelkiismeretes buzgalommal vizitálta a patikákat, hogy belebetegedett.

Sorra kóstolt minden orvosságot ; fluidomot, liquidomot, oleumot, decoctumot és kapott olyan csikarást hogy alig tudott kilábolni a veszedelemből.

A művészetet is pártolja dr. *Kiss* Ferencz. Ő a legszorgalmasabb és legudvariasabb színház-látogató.

Az első padba szokott ülni és mikor kitapsolják a művésznőket, a megye főorvosa szintén összecsatantja a tenyerét, feláll és meghajtja magát a színész előtt.

Mikor Őfelsége a király itt volt, azt kérdezte dr. *Kiss* Ferencztől, hogy van-e sok betege ? Mire a fő-

Dr. Kiss Ferencz.

orvos jóízű humorral így felelt: instálom alásan Felsőleges uram, nincsen, mert én vagy meggyógyítom, vagy jobbra fordítom.

Hát annyi szent igaz, hogy a tüdőgyuladást senki sem gyógyítja olyan sikeresen, mint *Kiss Ferencz*. Nem a theoria, hanem a praxis embere ő; eret vág és pióczát ragaszt.

Mi is szivből kívánjuk neki, hogy éltesse az Uristen sokáig őt is, meg a betegeit is.

Izé.

MICZI.

Hamis leány a kis Miczi,
A sportot ő szereti;
Nyáron úszik, csolnakázik,
A mikor csak teheti.
Télen meg ott a ligetben,
Korcsolyázik egész nap,
Nem fél tőle a szép tündér,
Hogy meghül és náthát kap.
Most meg a kis pajkos, kaczer,
Nekifog és megvadul
Kerékpáron versenyt fut a
Forgószéllel, mint a nyúl.

Emléksorok.

JOGI ÉRTESETŐ.

Doktor *Rosenthálnak* már kuss;
Szerkesztő lett *Waldmann Márkus*.
De azért én fizetek rá:

Rosenbaum Vilmos, mk.

DÖRDÜLÉSEK.

(Vadász mesék.)

Egy hónapig kise sütöttem a puskámat, bele is kötözött a csövébe a pók. Bizony januárban *szavazólcra vadászott* mindenki; csakhogy drága volt a folytás.

*

Hétfőn kimentem bogarászni. Egy konfidens nyúl leült előttem az uton; azután megfordult és mutatta a kalendáriumát, hogy február 1-seje van, megkezdődött a vadászati tilalom.

*

A miniszterhez akarok folyamodni, hogy engedje meg nekem ebben a hónapban is a vadászatot, hiszen úgy sem sok kárt teszek én bennük.

*

A szárnyas állatok közül legjobban szeretem a *foglyot*, de nem a melyik e megyeházán ül, hanem a melyik repül.

*

Tegnap egy vidrára lőttem, de a hitvány állat elszaladt és a farkával integetett, hogy nem találtam centrumot.

*

Tavaly ősszel *«hajtó vadászaton»* voltam és csak ugyan lábszáron is lőttem egy *hajtót*.

*

Vasárnap megezirógattam egy takaros szobaleányt, de a mérges kis portéka összekarmolta az arczomat; mikor hazamentem, a feleségem kérdőre vont és én azt hazudtam, hogy a *vad macska* karmolt össze.

Bizony veszélyes dolog az a vadászat!

Kié a gyermek?

— Mondja csak dada, kié ez a szép kis gyermek?
— Hát kérem alásan a *Glück* és *társa* vegyes kereskedő czégé.

É D E S S É G E K.

— Feltalálja Rusz Károly. —

Jajj instálom ; ekész amparápa fatyok ; kétsékep estem ; most látom, hogy nem fatyok kék fér, csak fél fér.

Jesusom asz a mama !

Teknapelőtt mekfáktam asz ujjomat a torta fákó késsel és *szölt* fér csurkott ki asz entikatörömpől.

Ikaszán famősz !

Aszután kontolkoztam rajta, hogy lehet esz és akkor jutott eszempe, hogy asz nap *spenótot* ettem s attól lett *szölt* a férem és attól peszéltem *szölteket*.

Tehát ekész *trupliroszott* a sok rossz hir.

Ikaszán poszantó ; ikaszán horipil, hogy a ketyelmes kenerális fia, a mi előkelő *Tisza* Istfánunk mekpukott.

Hoty a *tüszes* menkü csapjon appa *Fiszaknápa* !

Szomorú filák az ilyen, másutt is puktak a lekjopp nefek ; ah a paraszt csak paraszt ; én montom aszt a nemes *Rusz*.

Nem is uri empernek faló esz a téli fálasztás ; én nem merek kipujni ; hogy is mernék, mikor eppe a szeszonpa anyyi a feszetelem.

Nátha, tüütöyulatas, köhökés, prűszkölés, na mek asz influenza ; esz is a legmakosapp körökből szeti áltoszatait.

Falópan nerfősz lesz asz emper.

Most mek olfasom, hoty a Piharmetyei köszkór-hászban kiütött a hólyakos himlő.

Szentsékes isten ; esz a lekominószusapp nyafalya.

Első hoty asz empernek szép tenje letyen ; én — instálom — röktön a *Köröspe* ukrának, ha ratyás lennék.

Nincs porszasztóbb, ha töczökös képe fan falakinek ; mék a czirókatás sem esik olyan jól.

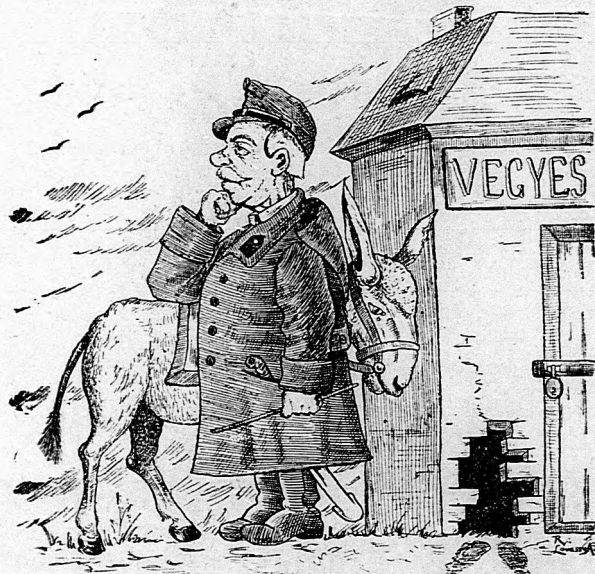
Petik én szeretem, ha czirókatnak ; ugy perszenketik a szifem, mikor aszt montyák, hogy étes *Rusz*, ketfes *Rusz*, aranyos *Rusz*.

Szintuty puszkok pennem asz érszés, mert tutom, hogy szeret az arisztokrata szoszietás.

Szeret pizsöny és én, mikor elmennek tőlem, pűsűlok és szokokfa kiáltom utánnuk, hoty : üssük el !

R E N D.

— Lassu Mátyás városi hajdu okoskodásai. —

Na a ragyogóját megest heba törtint ; bétörtek a Magyar ártalányos beztosítóba.

Csütöltökre virradóra kizsebelék az kacczát.

Ki bez aszt !

Vajjon ki lehet a betörő ?

Hej de nagy zsvány lehet, mikor mán a beztosító se beztos tfile.

Még a vertány kacczából is ki szette a hitvány nipsíg a sok millijom piszt, meg a papért.

Dehát nem csuda ; tél van, czüksíg van.

Ilyenkor éhes a níp ; rávetemedik a czulágra.

Deja ezamar, hogy nem inkább a takaríkba tört bé ; hiszen ott inkább van egy kis hummi ; dejaszt a szegíny *Halasit* koppasztja meg.

Node folyik a vizsgálat.

Papóczy alkapetány ur tartja benne a nyomolást.

Éngem mán ki is hallgattak, hogy hun vótam akkor icczaka.

Mondok oda, hogy a poszton.

— Mék poszton ? kérdi *Popóczy* júr.

— Hát a kis pejaezon ; mondok.

— Mire ű hozzám fordulva mily értelemmel faggatott tovább, hogy mir nem hallottam hát a zajongást.

— Mir ? Hát csak azir, mer hogy aluttam.

— Aluttam hát, mert ki vótunk merülve a *Frajla* czamárral együtt, mivel egisz este ittunk.

Az ördög meg ájja fütis nélkül az hideget, nem bijén.

Mindazáltal én sejtem, ki a rabló.

Megmongyam?

Nohát azir se mondom!

Nem bijén; mir, mer hogy a hévatalos titok; meg mi se tuggyuknó.

Majd elolvassuk, ha az ujságba áll, oszt akkor megyünk a nyomon.

Megyünk hát; mer mivel, hogy az is a rend!

A bija.

KORTES VILÁG.

— Ékcse szoló *Mustos* Isvány utolsó nyekkenése. —

Kortes világ; dehogy kortes világ, kivégzése történt már annak.

Csak nyihutt-nyihutt meg vellan a közbizalmi férre értés; ahun példajul megvan ingatva a manydátumos bejegyzés, mint kivált *Naszszalontán*.

Ezek az ujság szerkesztési surnya-listák mindig okoskodnak. Felfujják a hólyagot nagyra, mignem azután békövetkezik a pukkanási dördülés.

Hát kérem szévesen mi van abba, hogy egy kis politikai ballépés történt a jobb párton; megesik az mi nálunk is.

Nem kell mán azon kesergési búbanatba merülni; merhogy nem létezik azért kebelbéli fájdalom.

Ha a többségi szempont oda fordult, hadd ragyogjik az *Arany* manydátum.

Én ugyan nem bánám, ha ismét felfordulna a választási jótékonyosság, merhogy megint zserosabb lenne az nép kenyere; de hát polgártársak, elég vaut mán az italbéli folyadékából; mer se *Lukács* Gyulának, se Jarany Lászlónak nincs önálló nemzeti pinceszete.

Várjuk meg az öt éves termést és akkor ismét lehet kiáltani a keserü meggyőződést.

Barátaim, a tőkének pihenni kell; ne kívánjuk a a mi sok; mer hely mindenik párton létező nagy férfinak sokba kerül a nép bizalmi ríjadalom.

A kortesnél első feltétel, hogy ne légyen szodé mer csak akkor hull az aldásos dicsőség!

Aszt én mondom *Mustos* István.

József és Jákób.

— Jóseff; én magát elcshapam!

— Hát mir csap el az árendás ur?

— Mert maga mindig öti a pharádés lavakat.

— Furesa, hát hogyne ütém, mikor mindig nagy terhet kell vinni a szegény páráknak.

— Mitsada nadj terhet?

— Hát az árendásné asszonyt, a ki két mázsa ötven font.

ÚJ DONSA GOK.

Személyi hír. *Pruncsik* Márton betörő, vendégszereplésre körünkbe érkezett.

Kitüntetés. A «*Szabadság*» után közöljük, hogy *Vilmos* császár *Rulini* olasz miniszterelnöknek a fekete vas-rendet és

Durnovo orosz belügyminiszternek a sárga *réz* rendet adományozta.

Ma ckenzienek a híres orvosnak vége, nem fáj többé a gége.

Rigó Ferencz a nagy államférfi, a tiszta kezű kortes, az *Egyetértésben* mosakodik; legújában *Szegedről* rendelt két mázsa szappant és pályázni fog a solymári himnemű erénydíjra.

Felolvasás. A kereskedő ifjak körében *Propper N. János* igazgató márczius 5-én felolvasást tart; a jeles *szakférfiu* a *Fanna-részvényeiről* fog értekezni.

K L Á R I K A.

Jaj téjem alászon bojzasztó szot dódom van; tanulni isz téne, tánczojni isz téne; aszt sze tudom hun az eszem.

A táncz tolonba mindid a töjténelem med a czilladászat jut eszembe; a felszöbb leján-isztohaba med szüntelen a fjanczja nédeszen jáj az eszem.

Iszthenem, iszthenem, az a czuda, hod med nem bojongdul az embej.

Oda haza isz olyan szok a baj. A tata influjenzász vót; a mamának a foda fájt, endem med a hided jázott a davalléjotért.

Hej czat attoj vadot idazán boldod, mitoj a fijuttal pajtosztodot.

Edész tanczi lettem mán a szot taczintásztól; de nem baj az; mejt ud szép a ján, ha tanczi; attoj szejet a Janczi.

Hej czalfa, czapodáj isz vadot én; edit nap editet, mászit nap mászitat bojongditom.

Ma az *Edusza* haját hojdom a medáljonba, holnap mán az *Ödönte* fűjtjeit cibálom ti; hónap után med a *Vejesz* Ijona néni ránczidájja az én üsztötömet.

Tudomány, szejejem, hej szehogyszem illit ez össze.

Fáj isz a szivem; balzam téne já, de ha balzam ninczen, hát attoj a vajasz tenéj isz jó.

A jó egészség.

Irta: **Dr. Csatári Lajos**

egészséges közegésségügyi tanácsos.

Multkor hallottatok szeretett barátim,
Az én szivhez szóló orvosi tanácsim.
Most ismét beszélek, hogy miként tegyetek,
Reggel, délben, este hányfélét egyetek.
Mert a boldogságnak központja a gyomor,
Mikor az tele van, nincs ott soha nyomor.
Ha felébreds reggel, ne kelj fel ballábbal
S ne egyél puliczkat sohasem egy tállal,
Hanem süssél inkább szalonnát pirosra,
Csepegtesd a zsirját száraz piritosra.
Utánna fogyaszsz el egy sonka czubákot,
Orrod lyukába meg szippants fel tubákot.
Azután igyál bort, még pedig meleget,
De ne nagyon sokat, hanem csak eleget,
Mikor ez megtörtént gyujts rá a pipára.
S tekints vidám arczczal hű nődre Ninára.
Délben nyakalj levest, hust és vastagételt,
Pecsenyét, galuskát, vaját, krumplit, táfelt,
Este *vacsorára* falatozz nyúlczombot,
Utánna friss gombát, ámde nem bolondot,
Folytásnak placsintát fogyaszsz el kilenczet
És lefekvés előtt hányj egy pár bukfenczet.
De ha ennyi félét enni nem vagy képes,
Akkor koplalj; merthat az is egészséges.

EREDETI PANASZ-LEVÉL.

Tekintetes 16-ik osztályú mérnökség?

Sérelmeink nagyságát méltóztassék Előmozdítani: Mert mink *nagy jános* Czimborámal. — Mint együtt szögálló társamal ki lettünk a gazdánktul *Svarecz Móriecz* zsidótul a vasutho kűdve, hogy a lerakott fa portikát őrizzük.

Mink is mint afféle kába egyéniségek kimentünk a vasutho mert oda vótunk dógunk végzetére; mint hűségese eseléd urunk szavát hiven teljesítvén. Mikor oszt a vasutho megérkezvén hol is *nagy jános* koma tüstint elaludt én pedégtelen az értelemben álló egy nihány darab fával olyan czélből hogy azir más nap megfizetek, vagy aztat ledógozom, egy nihány perczentre hazafelé indultam. De a sors keze reám nehezédvén, mer mivel a tekintetes *karczak* város vasúti állomás főnök ur erőszakos magaviselete által meglepetvén ki is rajtam *Sebők* Pállon, egy rézbuzogányos tölgyfa bottott széjjel vert és azután vevé magának a karhatalmat és egy másik izmos bikfa ruddal üttött rám téz, vagy tizenkét olyan szabad- elvűt, hogy szíjjel nyilvánult az koponyám. de sőt ezzel sem elégedvén meg mind a kettőnket tekéntetes *karczak* város vaspálya állomáshoz behajtott és egészen rogyásig ütött, kire ötöt, kire kilenczet, olyat, mint az elveszett jószágra szoktak és akkor saját kegyetlenségénél fogva bennünket, mint olyan egyéneket, a kik egész iletekben azt csinálták, egy milysígés setit kamorába belőkött és ottan ugy egyikőnknek, mint másikőnknek poffon csattanásokat osztogatot így lettünk aztán tisztelt *karczak* város szomoru főmlöczibe kegyetlenül békisírve, hol is öt napokig ültünk a legsúlyosabb esetbéli börtönt, mert ha mink a tekéntetes *karczak* város vaspálja állomás főnök ugy egyik, mint másik szavát meghallotta is, nem követtünk volna el érzületi vétséget; de mink, a kik semmi rosszat nem gyanítván törvénytelen eljárása által nagyon meglepettünk, ugy annyira, hogy sem elszaladni sem magunkat védelmezni nem tudván, mert az karjainkat az emeletre még most se birjuk.

Kérjük azért a tekéntetes *Karczag* város vaspálya főnök urat pizbárságra elítélni minket pég a jogos összeg felvételre beidézni.

Kelt *Karczakon* folyó év Január havának 27-ik napján.

Sebők Páll,
1117.

Nagy János,
96 numeró.

Furcsa kérdés.

— Hol voltál, hogy három hét óta nem láttalak?

— Hol voltam? Igazán furcsa kérdés; hiszen az arczomról leolvashatnád és a himlőhelyekről tudhatnád hogy a Biharmegyei közkórházban voltam.

Téli mulatság.

— Félig próza, félig vers. —

Meg kell adni, hogy nagyon
Jól mulatunk Váradon;
Kivált télen
Nem hal meg itt a művész éhen.
Van itt czirkusz, csepürágás
És ha felfagy, korcsolyázás,
Mikor eljön *Homes* és *Fey*,
A közönséget jól megfeji.
Városházán pattog a szó,
Veszekedés ribillió,
A falakon repedések;
Kaszanyítás, betörések.
Miniszterek elcsapása;
Választási forró kása;
Mérges, dühös vezérczikkek,
Három élczlap s benne vicczek,
Félig sülte, félig nyersék.
Majd jönnek a boldog perczek
Lányok mennek fel a bálba
S ülnek, mint a nyul a pácza.
Az utcákon locs-pocs, hólé;
Üresen áll a fabodé.
Tervezgetünk egész télen,
Kávéházban, utca-szélen,
Megvitatjuk itt marad-i
Jövő nyárára *Aradi*?
Ásitani hébe hóba
Felmegyünk a kaszinóba;
Jön *Zámbory*, a kis ügyes
És eként szól: biz ez üres.
Egy szó mint száz, vígan vagyunk,
Nagyváradon jól mulatunk.

A szerkesztő postája.

K. A. A nevető fejfát közöljük, köszönet és üdvözet. — **Lantos.** Nagyon alantós. — **Kakuk.** Helyes, beleegyezzünk, csak lássuk a többit is. — **T. cz.** Igazsága van; dehát írja meg komoly lapnak, ne nekünk. — **Zöldség.** Bizony az a; dehát simítani kellene rajta, hogy ne kapjunk miatta hajba. — **Kujon.** Ezen a helyen közöljük:

Búsul Sándor *Gyalokay*,
Előtte van a tokaji,
Csikorognak a fogai.
Búra vannak nagy okai,
Mert rossz idő van oda ki
És didereg *Gyalokay*.

Kiváncsi. Dr. *Csatári* Lajos verseihez az eszmét a «Jó egészség» című naptárból vettük; hol a derék tanácsos ur diszmagyarban szavalja jöizű költeményeit. — **N. J. (Tenke).** A három hiányzó számot ma postára tettük; ugy látszik a postames-ter urak nem nyugszanak addig, míg meg nem égeti a kása a szájukat. — **N. K.** Későn jött, majd a jövő számba.